

Sygn. akt IV CNP 51/09

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi wierzyciela

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w B.

z dnia 11 marca 2009 r., w sprawie z wniosku wierzyciela – R. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą I. R. T. z siedzibą w L. (Niemcy) przy uczestnictwie dłużnika Zakładów Mięsnych "K." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o wyłączenie składników mienia z masy upadłości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 października 2009 r.,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. wskazuje wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, które stanowią wymogi o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregokolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W rozpoznawanej sprawie skarżący w tym zakresie ograniczył się do stwierdzenia, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje „kasacja” a jego szkoda jest oczywista wobec niezyskania ceny za sprzedane mienie, niemożności dysponowania nim, istnienia roszczeń z tym związanych i utraty wartości rzeczy, które nie zostały skarżącemu zwrócone. Nie stanowi to spełnienia wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało utrwalone stanowisko, że samo wskazanie przez skarżącego, iż od zaskarżonego orzeczenia nie przysługiwała skarga kasacyjna nie odpowiada wymogowi przedstawienia odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17 i 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Podobnie obowiązek uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia niezgodnego z prawem nie może ograniczać się do wskazania potencjalnego źródła szkody (por. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06).

Z tego względu skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

jz